

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN PÄÄTÖS

Annettu Helsingissä 26 päivänä helmikuuta 1997

Asia: Kirjallista varoitusta koskeva oikaisuvaatimus

Päätös, johon haetaan oikaisua:

Kuluttajaviraston 6.11.1996 tekemä päätös, jolla A:lle on annettu kirjallinen varoitus.

Oikaisuvaatimus:

A on vaatinut päätöksen kumoamista ja pidätetyn palkan ajalta 27. - 31.5.1996 takaisin maksamista.

Asian käsittely:

Kuluttajavirasto on antanut oikaisuvaatimuksesta vastineen. A on sen jälkeen antanut vastaselityksensä.

Virkamieslautakunnan ratkaisu:

Perustelut:

A:lle on päätöksellä 6.11.1996 annettu kirjallinen varoitus luvattomasta poissaolosta 27.5. - 31.5.1996 välisenä aikana ja poissaolon ilmoittamatta jättämisestä.

Valtion virkamieslain 14 §:n 1 momentin mukaan virkamiehen on suoritettava tehtävänsä asianmukaisesti ja viivytyksettä. Hänen on noudatettava työnjohto- ja valvontamääräyksiä. Saman lain 24 § oikeuttaa antamaan kirjallisen varoituksen virkamiehelle, joka toimii vastoin virkavelvollisuuksiaan tai laiminlyö niitä. Varoituksella virkamiehelle osoitetaan vastaisen varalle hänen toimintaansa kohdistettu arvostelu.

Selvitys tapahtumista

Virkamieslautakunnassa on aikaisemmin ollut käsiteltävänä A:n oikaisuvaatimus hänelle 17.6.1996 annetusta kirjallisesta varoituksesta luvottomasta poissaolosta 27.5. - 5.6.1996 välisenä aikana ja poissaolon ilmoittamatta jättämisestä. Ratkaisussaan 2.10.1996 n:o 168/96 lautakunta kumosi esteellisyysepäilyn perusteella varoituksen ja palautti asian kuluttajavirastoon uudelleen käsiteltäväksi.

Nyt käsiteltävässä oikaisuvaatimuksessa A on vedonnut myös kaikkeen edellä mainitun asian käsittelyssä esittämäänsä.

A ei kiistä poissaoloaan virantoimituksesta. Poissaolonsa perusteeksi hän on vedonnut työnantajalle jättämäänsä kahteen lääkärintodistukseen. Lääkärintodistusten mukaan A on ollut työkyvytön 27.5. - 31.5.1996 ja 3. - 5.6.1996.

Kuulemistilaisuudessa 11.6.1996 A on kertonut yrittäneensä soittaa työpaikalle olevansa sairas, mutta ei ollut saanut ketään kiinni. Hän ei ollut huomannut jättää keskukseen viestiä poissaolostaan. Kuulemistilaisuudessa 25.10.1996 A:ta on kuultu suullisesti. Tätä ennen A on työnantajan ilmoituksen mukaan toimittanut 17.10.1996 kuluttajavirastolle viisi lääkärintodistusta ja yhden psykologin lausunnon.

A:lle on 28.7.1995 annettu kirjallinen huomautus toistuvista poissaoloista ja poissaoloja koskevan ilmoitusvelvollisuuden laiminlyömisestä sekä työaika koskevien säännösten noudattamisen toistuvasta laiminlyömisestä. Samalla hänelle on asetettu velvollisuus toimittaa luotettava selvitys myös alle kolme päivää kestävästä sairauspoissaoloista. Viimeksi mainitun velvollisuuden laiminlyömisestä A:lle on 19.3.1996 annettu kirjallinen huomautus.

A on pitänyt saamaansa kirjallista varoitusta aiheettomana rangaistuksena sairauden vuoksi. A on viitannut siihen, että hän on joutunut useiden vuosien aikana esimiehensä kohtuuttoman henkilökohtaisen painostuksen alaiseksi työpaikallaan ja vapaa-aikanaan ja on kertomansa mukaan käyttänyt usein alkoholia esimiehensä kanssa. A on liittänyt oikaisuvaatimukseensa kolmen ulkopuolisen henkilön todistuksen hänen ja esimiehensä alkoholinkäytöstä ja lisäksi muuta selvitystä. Kuluttajavirasto ei ole ottanut kantaa A:n väitteisiin.

Oikeudellista arviointia

Esitetyistä selvityksistä on pääteltävissä, että A:lla on pitkään jatkunut alkoholiongelma. Työnantajalla on tällöin ensisijainen velvollisuus pyrkiä ohjaamaan virkamies hoitoon ja pidättyä sen vuoksi oikeudellisista toimista virkamiestä kohtaan.

Kirjallinen varoitus on hallinnollinen päätös, jolla pyritään estämään virkamiehen moitittavan käyttäytymisen uusiutuminen. Kun varoituksella siten tavoitellaan samaa lopputulosta kuin hoitoonohjauksellakin, ei A:n alkoholiongelma ole virkamieslautakunnan mielestä sinänsä muodostanut estettä ryhtymiselle varoitusmenettelyyn.

Harkitessaan tämän jälkeen varoitukseen johtaneiden perustelujen riittävyyttä virkamieslautakunta toteaa kuluttajaviraston kertoneen pitäneensä A:n 6.6.1996 esittämää lääkärintodistusta epäluotettavana todistuksena siitä, että A:lla olisi ollut oikeus sairauslomaan ajalta 27. - 31.5.1996. Käsitystään virasto ei ole kuitenkaan perustellut. Lääkärintodistuksen jälkikäteisyttä ei virkamieslautakunnan mielestä voida yksinomaan pitää selvityksenä lääketieteellisen arvion epäluotettavuudesta.

Kuluttajavirasto on myöntänyt A:n ilmoittaneen poissaolostaan 3.6.1996. A on kertonut yrittäneensä soittaa työpaikalleen sairaudestaan ja poissaolostaan tavoittamatta ketään. Hän on kuitenkin myöntänyt saaneensa yhteyden viraston puhelinkeskukseen. A:n viaksi jää tämän perusteella laiminlyönti jättää poissaoloilmoitus keskukselle toimitettavaksi sieltä edelleen hänen esimiehelleen. Selvitystä ei ole siitä, että hän olisi sairautensa tai muun syyn vuoksi ollut estynyt ilmoittamasta poissaolostaan.

A:n poissaolo on ollut viikon pituinen. Hänelle on 28.7.1995 annettu kirjallinen huomautus muun muassa poissaoloja koskevan ilmoitusvelvollisuuden laiminlyömisestä samalla kun hänet on velvoitettu toimittamaan luotettava selvitys myös alle kolme päivää kestävästä sairauspoissaoloista.

Kerrotun perusteella A on toistuvasti ja hänelle annetun huomautuksen jälkeenkin laiminlyönyt työpaikalta poissaoloja koskevaa ilmoittamisvelvollisuuttaan. Hänen menettelynsä on tämän vuoksi muodostanut riittävän perusteen kirjallisen varoituksen antamiseen virkavelvollisuuden laiminlyömisestä.

Pidätetyn palkan takaisinmaksamista koskevan vaatimuksen tutkiminen ei kuulu virkamieslautakunnan toimivaltaan.

Päätös:

Vaatus pidätetyn palkan takaisinmaksamisesta jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimus hylätään.

Sovelletut lainkohdat:

Valtion virkamieslain 14 §:n 1 momentti, 24 §, 52 §, 53 § ja 54 §.

Muutoksenhaku:

Valitusosoitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen liitteenä.

Virkamieslautakunnan päätös oli yksimielinen ja siihen osallistuivat puheenjohtaja Kallio, jäsenet Kairinen, Kulla, Paavilainen, Hyvönen, Sipiläinen ja M. Nieminen.